

שבת פרשת שלח-לך

י"ט סיון תשפ"ב

גיליון מס' 22
מומלץ להדפיס את העלון לקראת שבת

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

אלא רוצות להידבק בה' על פי ציוויו. הנשים רוצות להיכנס לארץ כדי לחיות את הרוחניות בעולם המעשה. אנו רואים במדרש ששני החטאים קשורים זה לזה, ובשניהם מדגישים חז"ל שהנשים לא חטאו.

משמעות הדברים תתבאר לאור דימוי המובא בספרים. חכמים מדמים את האיש והאשה לשתי התורות - תורה שבכתב ותורה שבעל פה. האיש הוא בחינת תורה שבכתב, והאשה היא בחינת תורה שבעל פה.

אמרו חכמים (טור אורח חיים סימן קל"ט): "וחיי עולם נטע בתוכנו - היא תורה שבעל פה".

הנשים הן החיים, הן בונות את מרקם החיים של האומה ושל העולם. הגברים עושים פעולות שונות שמסייעות לחיים, כמו הכנת חומרי הגלם, אך הנשים מייצרות את החיים. ברחם האשה נוצרים החיים. האשה היא "עיקרו של הבית" (עי' במדבר רבה פרשה י"ד, ח'). היא הופכת הכל למציאות חיים. בגמרא מציירים חז"ל מציאות המבטאת את העקרון הזה (יבמות ס"ג ע"א): "אשכחיה רבי יוסי לאליהו, אמר ליה: כתיב 'אעשה לו עזר', במה אשה עוזרת לאדם, אמר לו: אדם מביא חיטין - חיטין כוסס?! פשתן - פשתן לובש?! לא נמצאת מאירה עיניו ומעמידתו על רגליו?!"

מציאות החיים היום שונה מן המתואר בגמרא. איננו מכינים בבית לא לחם ולא בגדים. אך העקרון שמלמדים חכמים נשאר נצחי. זהו המודל למערכת היחסים בין האיש והאשה. האיש עובד קשה בשדה, חורש וזורע בזיעת אפו, ובסופו של דבר מביא לביתו חיטים. אשתו הופכת את החיטים הללו למציאות של חיים, "חיי עולם". הפיכת החומרים שבמציאות למציאות של חיים - זהו התפקיד הגדול, והוא ניתן לנשים. העולם כולו הוא יצור חי גדול, והנשים מופקדות על החיים שלו, על הפיכת כל הדברים בעולם למרקם חיים אחד.

מתוך השיעור שהועבר ב-כ' סיון תשע"ז.
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה.

המדרש ביחס לבנות צלפחד עוסק גם ביחסן של הנשים לחטא המרגלים (במדבר רבה פרשה כ"א, י'): "ותקרבנה בנות צלפחד, אותו הדור היו הנשים גודרות מה שאנשים פורצים, שכן את מוצא שאמר להן אהרן (שמות ל"ב): 'פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם', ולא רצו הנשים ומיחו בבעליהן, שנאמר: 'ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב וגו'', והנשים לא נשתתפו עמהן במעשה העגל. וכן במרגלים שהוציאו דבה (במדבר י"ד): 'וישובו וילינו עליו את כל העדה', ועליהם נגזרה גזירה, שאמרו: 'לא נוכל לעלות', אבל הנשים לא היו עמהם בעצה, שכתוב למעלה מן הפרשה (במדבר כ"ו): 'כי אמר ה' להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה', 'איש' ולא אשה, על מה שלא רצו ליכנס לארץ, אבל הנשים קרבו לבקש נחלה בארץ, לכך נכתבה פרשה זו סמוך למיתת דור המדבר, שמשם פרצו האנשים וגדרו הנשים".

נשים מחבבות את ארץ ישראל, כפי שרואים אצל בנות צלפחד שבקשו נחלה בארץ, ולכן לא חטאו בחטא המרגלים. מעניין לשים לב, ששני החטאים המרכזיים של עם ישראל במדבר, הפוכים זה לזה.

בחטא העגל ביקשו עם ישראל משהו מוחשי כדי לעבוד אותו. הם לא יכלו לקבל את זה שהם עובדים משהו מופשט, זה היה מחוץ לעולם המושגים שלהם.

בחטא המרגלים, לעומת זאת, מבואר שהמרגלים לא רצו לעזוב את המדבר - מקום שכולו תורה, ללא עיסוק בגשמיות ובחומר. הם ידעו שהכניסה לארץ ישראל מחייבת מלחמה, יישוב הארץ, עבודה בשדה לפרנסתו של אדם - והם לא חפצו בזאת.

נמצא, ששני החטאים הפוכים זה לזה. חטא העגל היה בגלל שבני ישראל רצו להגשים את הרוחניות, וחטא המרגלים היה בגלל שלא רצו להגשים את הרוחניות.

שבני החטאים הללו - לא חטאו נשים. נשים לא חפצות בעגל,

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרשה וברשי"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

רמזים בלחוד הכא...

3. מה פירוש המילה "ויעפילו?" (רש"י ואונקלוס)

2. מה למדים מצמד המילים "וילכו ויבואו?"

1. מדוע משה קרא להושע בן נון יהושע?

"ולכך אמר להם משה 'והיא לא תצלח', נראה שעצה היא אלא שלא תצלח.

שיש זמן אחר שמצליח והוא זמננו זה שהוא עקבי משיחא"

(רבי צדוק הכהן מלובלין, "צדקת הצדיק" מ"ו)

